Szilveszter után

Az egyetem dolgozói általában elégedettek a konyha munkájával. Az ételek jóízűek és a mennyiség ellen sem lehet panasz. Megtörténik ugyan nagyritkán, hogy egy-két régi szempont érvényesül az étrend összeállításában, de ez mindeddig nem okozott különösebb feltűnést.

Újév napján azonban felszisszentek a dolgozók. Jó étvággyal és felcsigázott kíváncsisággal sereglett az ebédlőbe a jól ismert arcok sokasága. A szemek mosolyogva összevillantak:

— No, meglátjuk, mit tud a konyha, hogy kezdi az új esztendőt?

S az invencek orra pillanatok alatt élénk vitustáncba kezdett a jobb és a bal fül között. Az asztalon ugyanis hatalmas tálakban gőzölgött a régi, lump-Szilveszterek záróakkordja: a korhely leves. A savanyú ízéről és még savanyúbb illatáról ismert célszerű folyadék, melynek közismert kötelessége, hogy a szilveszteri bor- és snapszcsuták ban megpocsékolt bendőt üzemképes állapotba helyezze.

Az egyetem dolgozói tisztelik a haladó hagyományokat. Mindazt, ami a multból jött, ha épít, serkent és előre mutat.

De mit mutat a korhelyleves?

Csak annyit, hogy a konyhán még a régi mértékkel mérik a dolgozókat.

Az egyetem dolgozói a szocializmust építik, s ebben a nagy munkában helyén van az eszük és a szívük. A konyha okulására meg kell jegyeznünk, hogy a gyomruk sem kívánja a korhelylevest, még Szilveszter után sem.

K. Gy.

A munkaterv segíti a jó vizsgaeredményeket

A beszámolókra és a vizsgákra való felkészülésnek alapvető feltétele a tervszerű munka. Természetes, hogy ez a tervszerűség nemcsak a vizsgaidőszakra vonatkozik, hanem az egész félév folyamán végzett munkára.

Éppen ezért vizsgatervünknek kiinduló pontja is az egész félév folyamán folyamatosan és tervszerűen végzett munka volt. Így a szaktárgyakból, tehát orosz nyelvű tantárgyakból) a beszámolókra és a vizsgákra való felkészülés nem volt más, mint a félévi anyagnak átolvasása. Itt hozzá kell fűznünk, hogy amikor nyelvtanulással kapcsolatban olvasásról van szó, ezen mindig **hangosan** végzett olvasást kell érteni.

Én is ezek alapján készültem fel tanulópárommal együtt, a szaktárgyak beszámolóira. A fenti módszert azzal egészítettük még ki, hogy a hangosan olvasott szövegek tartalmát minden esetben elmondtuk saját szavainkkal.

Ami az én vizsgatervemet illeti, ezt két alapvető szempont határozta meg: a) A szaktárgyakat (tehát az orosz nyelvű tantárgyakat) és a marxizmus-leninizmust illetően abból indultam ki, hogy ezeket a tárgyakat csak átismételni kell, nem pedig megtanulni.

b) A vizsgatervem másik szempontja az volt, hogy minden beszámolóra és vizsgára a tanulópárommal együtt készülünk fel. Így természetesen jóval kibővítettük a rendes tanulópári foglalkozás idejét, amelynek célja most nem csupán egymás ellenőrzése volt. Eddigi eredményeink alapján elmondhatjuk, hogy a tervszerűen végzett munkánk (amelynek egyik fontos szempontja volt a helyes időbeosztás is), eredményes volt, mivel nemcsak az én beszámolóim sikerültek jól, hanem tanulópárom is nem egy tantárgyból mutatott fel a várttnál jobb eredményt. (Szovjetunió földrajza, marxizmus-leninizmus).

Benkő Ákos
Orosz Int. II. évf.

Vizsgázik a Jogi Kar III. évfolyama!

(Cikk a jogi kari MDP szervezet faliújságjáról)

Vizsgáink jelentős részét már letettük, s tiszta képünk van az eddig elért eredményekről és hibákról. Az eddigi eredmények nem véglegesek. A továbbiakban ezeket feljavíthatjuk vagy lerontbatjuk. Lerontjuk akkor, ha nem okulunk a hibákból, nem igyekszünk kiküszöbölni azokat. De emelhetjük az eddigi eredményeket, ha lelkiismeretesen megvizsgáljuk a rossz eredmények okait, s tervszerűen javítjuk ki azokat.

Nézzük most részletesen az eredményeket a III. évfolyamon. Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy évfolyamunk megértette a vizsgák jelentőségét, megértette az állam és pártunk iránti kötelességét. Az egyes csoportok között kialakult az egészséges versenyszellem. A csoportvezetők állandóan ellenőrzik a vizsgákat és felelősségük tudatában minden segítséget megadnak a hallgatóknak a legjobb eredmények elérésére. **Az évfolyam eddig elért átlaga: 4.55.**

A „C" csoport átlageredménye: 4.63. A csoport majdnem minden tagja a legjobb eredményt érte el. E csoport dícséretet érdemel.

Az „A" csoport átlaga: 4.54. Sajnos, a csoportnak van még oly tagja, aki nem érzi kötelességének a tanulást. Kállai Magdolna évközi munkája a minimálison is alul volt és ennek megfelelően szerepelt a vizsgákon is. Jó lenne, ha mielőbb változtatna a tanuláshoz való viszonyán — míg nem késő. Ugyanakkor kiváló eredményt értek el: **Babinyecz Tibor, Szabó András és Engi István elvtársak.**

Harmadik helyen áll a „B" csoport. Ebben a csoportban dícséretet érdemel a Rákosi ösztöndíjas Török Lajos elvtárs, aki jó politikai és szakmai munkája mellett az I. éveseket is segíti.

A III. évfolyam eddig megállta a helyét. Bízunk benne, hogy ezeket a szép eredményeket továbbra is megtartja, sőt azokat emelni is fogja.

Sárközi Istvánné

A leltározás szerepe a tervgazdálkodásban

Az államháztartási számadásokat 1952. év végéig az 1897:XX. tc. alapján készítették. A kapitalista állam jellegzetességei a számadási követelményeken is kiütköztek; az úri Magyarország előkelő nemtörődömséggel kezelte az állami vagyont. Az ellenőrzés alapjai sem voltak meg. Mintán egységes szempontok szerint. készített leltári és anyagkészleti adatok sehol sem állottak rendelkezésre, a gazdálkodó állami szervek költségvetési vitái a pénzügyminisztériumban kizárólag a pénzigények körül forogtak. Az állami intézmények leltári adatai a leltári cikkek beszerzési időpontja szerint — áttekinthetetlen adathalmazként — sorakoztak egymásután. A leltári tárgyak pénz-értékét főleg becsléssel állapították meg. Ennek eredményeként például ugyanaz a platinacsésze egyik intézménynél 80, a másik intézménynél 20,000 forintos „becsértékkel" szerepelt. E tökéletes rendetlenségbe egyik minisztérium sem igyekezett rendet teremteni. A szegedi egyetemen és főiskolán például — fennállásunk óta — központi, érdemleges leltári ellenőrzés soha nem volt.

Ez az állapot tarthatatlanná vált, mert a tervgazdálkodás és a tervfegyelem egyik elengedhetetlen eleme a megbízható alapokon nyugvó vagyonkezelés. Magától értetődik, hogy a nép vagyonáról minden gazdálkodó szervnek számot kell adnia, és vagyonkezeléséről pontos és bármikor könnyen áttekinthető nyilvántartásokat kell vezetnie. Ezért minden intézménynek 1952. évi december hó 31-i vagyoni állapotát alapleltárban rögzítenie kellett. Az Egységes Árulista és a leltározáshoz külön kiadott ártáblázat pontosan megállapította a cikkek árát. Minimálisra csökkent így azoknak a tárgyaknak a száma, amelyeknek értékét becsléssel állapítottuk meg. Az egyes gazdálkodó szervek az azonos cikkeket országszerte azonos betűjelek alatt tartják számon. Így bármikor felmérhetővé, áttekinthetővé vált az egész népgazdaság vagyoni állapota. Az új alapleltározással, annak további, hűséges könyvelésével mintegy az adatok és számok kérlelhetetlen reflektorával világítottunk be az eddigi gazdálkodási rendszer romjai és omladékai közé.

A jó leltározási rend lehetővé teszi a tiszta összehasonlítást és a vitathatatlan igényjogosultság megállapítását az egyes gazdálkodó szervek között: biztosítja a szocialista gazdálkodásban annyira fontos világos és reális számvitelt, amely nélkül — Sztálin elvtárs szerint — „semilyen építőmunka, semilyen állami munka, semilyen tervszerű munka nem képzelhető el".

Ventilla Sándor

Gyakorló iskoláink

Pedagógiai Főiskolánknak egy éve két gyakorlója van. Az Április 4. úti nagy épület már nem tudja egyedül kielégíteni az egyre fejlődő főiskola tanárképzési szükségletét. Az Árpád-téri volt belvárosi ált. iskola helyén nyílt meg az új gyakorló.

Tanárjelöltjeink százai keresik fel egész esztendőben a két gyakorlónak 28 osztályát, különösen a felső tagozat osztályait. Az első félévben gyakorló iskolánk legkiválóbb tanárainak óráit látogatják és vitatják meg, február 1-től május 15-ig pedig a hallgatók egyenként 8—10 órában maguk tanítanak.

De kitűnő gyakorlóink, egyben mint ált. iskolák saját feladataikat is megoldják.

Az I. sz. gyakorlóban az Úttörő Mozgalomban élnek igen fejlett életet a tanulók. A makarenkói elvek hangoztatta tanulóközösségek pompásan dolgoznak. A tanulói önkormányzat egy pillanatra sem marad nevelői támogatás nélkül s így egészséges mederben teremt jó közösséget.

Minden raj munkájában valamenynyi nevelő, mint a tanulókkal egyenjogú pajtás vesz részt.

A II. sz. gyakorló Szülői Munkaközössége — elmondhatni — feladata magaslatán áll. A Szülők Iskolája előadásai látogatottak, eredményesek. A Szülői Munkaközösség anyagi áldozata tette lehetővé, hogy a Fenyőfa-ünnepen a tanulók által teljesen önállóan betanult és rendezett kitűnő műsor után — kb. kétezer forint értékű ruhaneműt kaptak a rászoruló tanulók.

A Főiskolai tanulók gyakorlati kiképzése jó helyen történik és jó kezekben van.

Néhány szót a szvingről

Áll a bál! A területi orvosszakszervezet dolgozói vidáman ünneplik a Szilvesztert. Búcsúznak az eredményekben gazdag óesztendőtől s alig várják, hogy az újat köszönthessék, mely munkánk nyomán még szebb lesz, mint a megelőző. A pompás műsor után magasra szökik a jókedv, összekoccannak a poharak s még az idősebbek is táncra perdülnének, ha a zenekar elhúzna valami nekik valót.

— Talpalávalót!... rikkantja egy mosolygó szemű bácsi és összecsattantja tenyerét.

— Csárdást!... hangzik a kérés a zenekar felé.

A kérés azonban süket fülekre talál. Ez a szomorú tény általános meglepetést kelt, mert a szakszervezet zenészei köztudomás szerint igen jófülű emberek.

A megismételt kérés is eredménytelen. A becsípett zenészek torzsalkodnak, ellenkeznek, a csárdás pedig elmarad.

A jókedv alábbszáll, sokan a ruhatár felé tartanak. A távozók lába azonban egy pillanatra földbe gyökerezik. Bombaként robban a botrány s elsöpri az előbbi barátságos hangulatot.

A zenekar emelvényén ugyanis felugat a saxofon, reccsen a nagydob, nyafogni kezd a harmonika s a termet elönti szennyes hullámaival a feneketlen erkölcsi és szellemi rothadás bomlásterméke, az amerikai kannibalizmus undok himnusza: a szving.

A megdöbbenés általános. Sokan abbahagyják a táncot. Alig akad valaki, aki magához méltó táncnak tartaná a chicagói milliomosszajhák s a véreskezű jenki-zsoldosok ízléstelen fetrengését.

Csak a zenészek nem értik, hogy miért ez a nagy ribillió. Mi van abban, hogy ők szvinget játszanak?

Tekintsenek talán Nyugatra vagy Távolkeletre az orvosszakszervezet dolgozóiból alakult zenekar tagjai. Egy pillantás meggyőzi őket arról, hogy mit rejteget mélyében az a társadalmi rend, mely megszülte és győzelmi indulójává avatta a szvinget, mely úgy kíséri erőszakos hódítóútján a kapitalizmus rablólovagjait, mint a hullát a hullabűz. Nyomor, rabság, pusztulás, cocacola és szving. Ez a világhídító imperializmus gyalázatos árukészlete.

S az áru minőségéről beszél a meglincselt négerek hafalordítása, az amerikai bérrabszolgák átka, a koreai gyermekek kiömlő vére, a nyugatnémet dolgozók nyomora, s a villamosszék kísérteties árnyéka, mely Amerika igaz fiait, Rosenbergéket fenyegeti.

A becsületes dolgozók szerte a világon gyűlölik a szvinget, alkotóival együtt és undorodnak tőle. Harcaik nyomán a döglődő imperialista fenevad gyászindulójává válik a szving. Méltó zene a haldoklóhoz.

K. Gy.

SPORT

A Haladás Sport Kör 1952. évi munkájának értékelése

A Haladás Sport Kör elmult évi munkájának értékelésekor elmondhatjuk, hogy az 1952. év határozott fejlődést jelentett egyesületünk életében, ez a fejlődés azonban nem tükrözte azt a hatalmas erősödést, amely megnyilvánult az ötéves terv sikeres megvalósítása terén.

Komoly hiányosság volt sportolóink politikai nevelésének, valamint az agitációs és propaganda munkának az elhanyagolása. Munkánk ezen területei fejlődésükben elmaradtak a többi munkaterület mögött. Ennek az volt a következménye, hogy az egyetemi és főiskolai hallgatók nem érzik magukénak a Haladás Sport Egyesületet, s sportolóink legjobbjai még ma is idegen egyesületek színeiért harcolnak. Az ilyen sportolók száma meghaladja a nyolcvan főt.

A Haladás nem tartott szoros kapcsolatot az egyes pártszervezetekkel és a DISZ szervezettel. Nem végeztünk kielégítő munkát a káderek kiválogatása és munkábaállítása terén sem.

A kádermunka gyengeségének egyik oka az, hogy a DISZ nem adott megfelelő embereket az egyes szakosztályok élére. A hibák ellenére azonban kétségtelenül mutatkozott fejlődés egyesületünk életében. Minőségi sportunk terén legtöbb szakosztályunk a megye élvonalába küzdötte fel magát. Uszóink és birkózóink országos viszonylatban is kiváló erőkkel rendelkeznek. A tömegsport terén a kari bajnokságok rendszere, valamint a DISZ és a Katonai Tanszék által kezdeményezett járőrversenyek könyvelhetők el pozitívumokként.

Ebben az évben hatalmas, megnövekedett feladatokkal állunk szemben. Pártunk minden lehetőséget és támogatást megad számunkra a jó munka viteléhez. Csak rajtunk, vezetőségen és sportolókon, közös munkánkon múlik a siker. Döntő fontosságú feladataink a megfelelő felszerelés, pályák és edzők biztosítása. Szakmailag erős, politikailag kifogástalan káderekkel kell megerősíteni az elnökséget és a szakosztályvezetőségeket; megszilárdítani sportolóinkban a fegyelmet és az egyesülethez való ragaszkodás szellemét. Növelni kell sportolóink számát és azok minőségi eredményeit. Megfelelő politikai nevelőmunka, valamint állandó és szívós felvilágosító munka szükséges ahhoz, hogy a tömegsport terén reánk váró feladatokat maradéktalanul teljesítsük.

Kiss József,
a Haladás SE szegedi területi elnöke

Harcunk a békéért

A leghatalmasabb mozgalom, a békemozgalom, száz- és százmilliók mozgalma. Ezt a mozgalmat az emberiség haladó, az emberiség gondolkozó, jóakaratú tömegei vallják magukénak. Ez a mozgalom megacélozza az akaratot, felfokozza a munka szeretetét, fokozza az alkotási vágyat. A gépek lüktetve működnek a gyártelepeken, a mezőgazdaság eszközei serényebben mozognak, a bányagépek mélyebben vágnak a szénrétegekbe, a toll mélyebben szánt, a körző és vonalzó nem pihen, a kísérlet sikerül — mert az alkotó ember kezében vannak. Az alkotó ember kezében, aki a jobb jövőt építi, hogy méltó legyen ehhez az életet adó mozgalomhoz, a békemozgalomhoz.

A béke jegyében teljesítjük 100 százalékon felül terveinket. A békéért termelünk jobban, a békéért emelünk új üzemeket és képezzük jobban magunkat. A béke megvédését szolgálja az Egyetem 1952. szeptember 2-i évnyitóján felavatott új Béke épület is. Ez az épület állandóan emlékeztet békeharcunk eddigi sikereire, de egyben figyelmeztet a lankadatlan további békeküzdelemre.

Az 1952—53. tanév I. felében szegedi egyetemeink és főiskolánk területén közel 70 békebizottság működött. A békebizottságok kisgyűléseket tartottak, amelyeken az egyetemi dolgozók általában nagy számmal jelentek meg, és ahol sok jó kezdeményezés, felajánlás született.

Október második felében békebizottságaink igen nagy lelkesedéssel foglalkoztak Sztálin elvtárs cikkeivel, méltatták a XIX. pártkongresszust és ennek jegyében választották meg küldötteiket a szegedi küldöttválasztó békekongresszusra.

Körültekintő nagy munkával készítette elő a Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem, az Áll. Pedagógiai Főiskola és a Zenekonzervatórium békebizottsága a Szegedi Városi Békebizottsággal karöltve AVICENNA, a modern tudomány nagy úttörője születésének ezredik évfordulója alkalmából tartott emlékünnepélyt november 26-án. Ezen a Marxizmus-Leninizmus Tanszék vezetője, Kerékgyártó Elemér egyetemi docens a materialista filozófust, Jáki Gyula sebészprofesszor pedig az orvosok fejedelmét ismertette meg Avicennában, B. Rácz Lili, a Zenekonzervatórium tanára Bartók: Napkeleten és Knipper: Öt tadzsik dai című művét adta elő zongorán.

Még egy nagy rendezvénye volt békebizottságainknak: december 10-én a Zenekonzervatóriumban a III. Magyar Békekongresszus tiszteletére Béke-ünnepélyt rendezett. A küldöttbeszámolón kívül Soós Paula kiváló tanár, a Bólyai Intézet tanársegéde számolt be az üdülése kapcsán megismert, új Csehszlovákiáról igen nagy sikerrel. A Zeneművészeti szakiskola tanárai: Elfer Vera, Kutrucz Éva, Várnagy Lajos, Márffy János, B. Rácz Lili, Papp Románné pompás hangversenyt adtak.

Egyetemünkön most folynak a vizsgák. A békeharc jegyében folynak és jó eredménnyel zárjuk a félévet. De új félév következik, új feladatokkal, új harccal. A harcban fegyverünk a jó munka, de ha kell, fegyver lesz a kard is.

Wagner Richárd

Népi együttesünk munkája

A művészeti együttesek országos versenyébe 13.000 kultúrcsoport nevezett be 200.000 kultúrmunkással.

Kultúrforradalmunk egy jelentős eseménye ez. A legszélesebb néprétegek, melyek néhány esztendővel ezelőtt kívülestek a kulturális élet hatáskörén, ma felszabadult alkotóerejükkel hozzájárulnak jövőnk megteremtéséhez. Egyetemünk népi együttese is indult ezen a versenyen. Eddigi eredményeink biztatóak. Hibáink azonban gátolnak a jobb eredmény elérésében. Legnagyobb hibánk közé tartozik a fegyelem hiánya. Különösen az ének- és a zenekarnál fordul elő az, hogy a próbákról elmaradnak egyesek, de mikor vacsorával egybekötött szereplés van, megjelennek. Az énekkarban gyakori még az ú. n. „morgás". Vannak, akiknek mindenre van megjegyzésük, véleményük, csak éppen nyiltan bírálni nem mernek. De ezeken a hibákon segíteni fogunk. A tánccsoportra még mindig jellemző a rohammunka. Sokáig lazsálnak és a műsor előtt végnélküli próbák vannak. Gyakori még, hogy egyesek ritkán járnak próbára s ezzel is gátolják a jó munkát. Vezetőségünk is hibás ebben. **Sztálin elvtárs arra tanít: „Vezetni, ez azt is jelenti, hogy ellenőrizzük az utasítások végrehajtását".**

Állami vezetőink sokat láttak bennünket — de csak a színpadon. Szeretnénk, ha többet törődnének velünk.

A DISZ funkcionáriusok közül sokan lebecsülik munkánkat. Ezek az elvtársak porba dugták a fejüket és úgy látszik nem foglalkoznak eleget politikai életünk eseményeivel. Nem olvassák Rákosi elvtárs beszédeit, Révai elvtárs cikkeit.

Most komoly erőpróba előtt állunk. Ezért összefogjuk erőinket s kizárjuk magunk közül azokat, akik hátráltatják munkánkat. Az együttes igazi tagjai tagkönyveket fognak kapni. A belépési nyilatkozat kitöltése után egy bizottság vizsgálja felülvizsgálja minden egyes tag eddigi munkáját, s ha megérdemli, felvesszük az együttes tagjai közé. Ez egységessé teszi bennünket, s erre most nagy szükség van. Az együttesnek meg kell kezdenie a munkát, hogy a februári színházi bemutatóra műsorszámai tökéletesek legyenek. Uj műsorunkat úgy állítottuk össze, hogy szerepeljenek már benne Szeged-környéki gyűjtéseink feldolgozásai is. Egyik új számunk az országban egyedülálló próbálkozás. Egy magyar népmesét mondunk el dalai, tánccal és zenével.

Munkánk van és lelkesedésünk is. **„A gyors fejlődés megnövelt a kulturális javak minőségével szemben támasztott igényeket"** — mondotta Rákosi elvtárs. Mi ennek eleget akarunk és eleget fogunk tenni.

Gábris László

SZEGEDI EGYETEM
A Szegedi Tudományegyetem, Orvosegyetem és Pedagógiai Főiskola lapja
Felelős szerkesztő: **Túry Géza**
Kiadja: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosegyetem dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek

Csongrádmegyei Nyomdaipari V. Szeged. 52—6097. Megjelent 1800 pld. Felelős vezető: Vincze György